

EXODUS (13) HJM Sales, 30-10-2015

Geliefde broeders en zusters, Zipporah vergezelde haar echtgenoot Mozes tijdens de zware tijden, dat hij in woestijnen verbleef. Eerst 40 jaar in Midian (Hand. 7:29-30) en toen 40 jaar op weg naar het Beloofde Land Kanaän. Zipporah leidde een verborgen bestaan. Nauwelijks opgemerkt! Verborgen voor het oog van de wereld, maar toch met haar echtgenoot Mozes verbonden. Slechts eenmaal vermeldt de bijbel haar in opnieuw een profetische gebeurtenis, nl. in Ex. 4:25-26, toen Mozes voor God in gebreke was gebleven en Zipporah haar zoon alsnog besneed met de opmerking: *“Gij zijt mij een bloedbruigeom vanwege de besnijdenis.”* Bij de bespreking van Exodus 4 komt dit aan de orde.

Zo is ook de Bruid thans voor het oog van de wereld verborgen. Haar hart is innerlijk besneden en Gods Woord in haar hart gegraveerd. Het heeft haar wat gekost! Het geestelijke bloed van haar hart vloeit vanwege de ontmoetingen met Jezus, de Bruidegom, Die voor haar Zijn eigen Bloed gaf aan het kruis.

Ongelovigen hebben geen idee wat zich in de onzienlijke, geestelijke wereld afspeelt. Geen idee dat de Here Jezus Christus nu bezig is om Zichzelf een Bruid, een volk van op grond van Zijn vergoten Bloed geredde mensen, toe te bereiden! De wereld heeft geen idee en ziet bijbelgetrouwe volgelingen van Jezus als een stelletje halvegaren! De Bruid in wording is nu nog voor de wereld verborgen.

De naam van koningin Esther uit het bijbelboek Esther, die eveneens een type van de Bruid is, bevestigt dit. De naam Esther (אֶסְתֵּר) is Perzisch en betekent “ster”. Maar als deze naam vanuit het Hebreeuws wordt gelezen, dan betekent het letterlijk *“Ik heb mij verborgen, ik die verborgen ben”*. En inderdaad wist het Perzische volk (en overigens ook koning Ahasvéros) niet, dat Esther tot Gods volk (het Joodse volk) behoorde, tótdat zij zichzelf openbaarde. Dit gebeurde op de drempel van een vreselijk lot, dat hen boven het hoofd hing, nl. uitroeiing (Esth. 7:1-6). Wederom een profetisch beeld dat spoedig wordt vervuld!

De bijbel zegt dat de wereld ons niet kent, omdat zij Jezus niet kennen. 1 Joh. 3:1 – *“Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden. Daarom kent ons de wereld niet, omdat zij Hem niet kent.”* ‘Kennen’ zal ook het hoofdthema van deze prediking zijn. Doch spoedig komt Jezus terug in zware tijden van verdrukking. Hij verschijnt dan in Zijn heerlijkheid. Ook de Bruid zal dan samen met Hem verschijnen en worden geopenbaard. De heerlijkheid van Christus zal aan haar zijn. Col. 3:4 – *“Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.”*

Wedergeboren kinderen Gods zijn op grond van Zijn overvloedige genade bekleed met de smetteloze gerechtigheid van Jezus (Rom. 5:17). Geheel onverdiend staan zij voor God alsof zij nooit hebben gezondigd. En dat smetteloze kled van gerechtigheid zal eens een rein, blinkend kled van heerlijkheid worden (Openb. 19:8).

Waarom ontvangen wij deze onverdiende genade om met Christus’ heerlijkheid te worden bekleed? Omdat Hij van ons houdt, ons wil kénnen en met ons wérkelijk een eenheid wil vormen. Hij wil dat wij dezelfde volmaakte standaard als Hijzelf bezit, zullen innemen.

1 Joh. 3:2 – *“Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.”*

Joh. 17:22-23 – *“En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij een zijn, gelijk als Wij Een zijn; Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in een, en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.”*

Een onbegrijpelijk heerlijke toekomst wacht ons! Echter, als wij één met Jezus zijn, delen wij ook in Zijn verwerping en verachting door de ongelovigen. Zij verwerpen Jezus en zullen ook

ons verwerpen. Dat is niet fijn. Maar Jezus onderging het lijden uit liefde voor Zijn Bruid. Hij kocht haar vrij met Zijn eigen Bloed. Laten wij dus niet klagen als ons leven zwaar wordt, maar Hem met heel ons hart liefhebben. De keerzijde van de medaille is dat spoedig wij in Zijn heerlijkheid zullen mogen delen.

De Bruid zal bekleed worden met Jezus' heerlijkheid. Zij is één met Hem, Die door de wereld werd verworpen. Maar nu zit Hij op de troon in het hemelse Allerheiligdom. De Bruid zit in de geest daar eveneens! Immers, zij is het Lichaam van Jezus' Christus, waarvan Hij het Hoofd is. Haar wandel is door geloof reeds nu in de hemel (Fil. 3:20). Onopgemerkt voor de wereld, maar ondanks alle menselijke tekortkomingen tóch nauw met Jezus verbonden. De Voorhang scheurde immers toen Hij stierf, waardoor de weg naar het Allerheiligdom nu open is en zij steeds haar Bruidegom, Hogepriester en Koning weet te bereiken.

De geestelijke wandel van de Bruid is in de hemel, maar de menselijke hier op aarde. Daarmee zijn we terug bij de profetische adviezen van Jezus aan de zeven gemeenten van Klein-Azië (Openb. 2-3) en terug bij de gebeurtenis in Ex. 2:16-21, toen Mozes de zeven dochters van Rehuël verlostte van kwade herders, die trachtten te verhinderen dat hun schapen dronken van het frisse water uit de waterput. Zodat de kudde van hun vader de dorst niet kon lessen: *“En de priester in Midian had zeven dochters, die kwamen om te putten, en vulden de drinkbakken, om de kudde haars vaders te drenken. Toen kwamen de herders, en zij dreven haar van daar; doch Mozes stond op, en verlostte ze, en drenkte haar kudden. En toen zij tot haar vader Rehuël kwamen, zo sprak hij: Waarom zijt gij heden zo haast wedergekomen? Toen zeiden zij: Een Egyptisch man heeft ons verlost uit de hand der herders; en hij heeft ook overvloedig voor ons geput, en de kudde gedrenkt. En hij zeide tot zijn dochters: Waar is hij toch, waarom liet gij den man nu gaan? roept hem, dat hij brood etc. En Mozes bewilligde bij den man te wonen; en hij gaf Mozes zijn dochter Zippora;* Jezus verlangt dat wij juist in de zware eindtijd met de vele verleidingen, verzoeking en verdrukkingen ons door Hem laten reinigen en gereed maken voor Zijn Wederkomst. Hij is de Goede Herder, Die alles doet om Zijn Bruid te beschermen. Hij zal haar bevrijden van de aanvallen van satan, die horden demonen in stelling brengt om haar te laten vallen. Maar met Jezus is zij meer dan overwinnaar (Rom. 8:37). Satan, de dief, komt om te stelen en te slachten, maar Jezus daarentegen om leven en overvloed te brengen (Joh. 10:10-11).

Dit was het ook, waardoor Mozes als echtgenoot attractief was voor Rehuël's dochters! Een geweldig profetisch beeld! In de vorige les hebben we besproken dat die kwade herders de valse profeten, – leraren, – christussen en – herders representeren. Deze willen verhinderen dat Gods kinderen wérkelijk worden gevoed door Gods Woord en hun dorst lessen met het levende water van Gods Geest. Maar net zoals Mozes (profetisch) deed, zal Jezus hen bevrijden, de kwade herders weggagen, hen het zware werk uit handen nemen, water putten en de kudden voeden en drenken.

Herken de parallellen in Openb. 2-3! Jezus drenkte overvloedig de geestelijke dorst en gaf Zijn adviezen aan de zeven gemeenten om hun tekortkomingen te verbeteren en te overwinnen. En Hij was Degene, Die het zware werk zou verrichten, Hij was Zelf de grote Overwinnaar. Immers, Hij sprak: *“Dit zegt Hij, Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die in het midden der zeven gouden kandelaren wandelt:... Dit zegt de Eerste en de Laatste, Die dood geweest is, en weder levend is geworden:Dit zegt Hij, Die het tweesnijdend scherp zwaard heeft:Dit zegt de Zoon van God, Die Zijn ogen heeft als een vlam vuurs, en Zijn voeten zijn blinkend koper gelijk:Dit zegt, Die de zeven geesten Gods heeft, en de zeven sterren:Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die den sleutel Davids heeft; Die opent, en niemand sluit, en Hij sluit, en niemand opent:Dit zegt de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods:”*

Wat een geweldige, sterke God! Ja, op Jezus mogen wij ons verlaten. Hij zal ons verlossen, als wij willen strijden voor de overwinning en bereid zijn ons te laten reinigen. Zodat wij Hem, onze Bruidegom, als een reine Bruid mogen ontmoeten. 1 Joh. 3:3 – *“En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is.”*

In Col. 3:5-17 staan vele reinigingen beschreven, welke de Bruid juist in de eindtijd zal moeten ondergaan. Hiermee worden de invloeden van 'kwade herders' geëlimineerd, die proberen om via haar vlees haar van de weg van Christus af te houden:

“Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn, namelijk hoererij, onreinigheid, schandelijke beweging, kwade begeerlijkheid, en de gierigheid, welke is afgodendienst. Om welke de toorn Gods komt over de kinderen der ongehoorzaamheid; In dewelke ook gij eertijds hebt gewandeld, toen gij in dezelve leefdet. Maar nu legt ook gij dit alles af, namelijk gramschap, toornigheid, kwaadheid, lastering, vuil spreken uit uwen mond. Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken, En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft; Waarin niet is Griek en Jood, besnijdenis en voorhuid, barbaar en Scyth, dienstknecht en vrije; maar Christus is alles en in allen. Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid; Verdragende elkander, en vergevende de een den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkewijs als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo. En boven dit alles doet aan de liefde, dewelke is de band der volmaaktheid. En de vrede Gods heerse in uw harten, tot welken gij ook geroepen zijt in een lichaam; en weest dankbaar. Het woord van Christus wone rijkelijk in u, in alle wijsheid; leert en vermaant elkander, met psalmen en lofzangen, en geestelijke liederen, zingende den Heere met aangenaamheid in uw hart. En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in den Naam van den Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem.”

Als we dan nu Ex. 2 vervolgen, dan lezen we in vers 22 dat Zipporah aan Mozes een zoon schonk, Gersom genaamd. In Hebreeuws is dat “Gkeersjom” (גֵּרְשֹׁם), d.w.z. “vreemdeling”. Ex. 2:21-22 – *“En Mozes bewilligde bij den man te wonen; en hij gaf Mozes zijn dochter Zippora; Die baarde een zoon; en hij noemde zijn naam Gersom; want hij zeide: Ik ben een vreemdeling geworden in een vreemd land.”*

Wijlen br. F.G. van Gessel ziet in Gersom een profetisch typebeeld van de mannelijke zoon die uit de vrouw van Openb. 12 wordt geboren. Het betreft dus een profetie met betekenis voor de eindtijd. Zoals al eens opgemerkt, is de betekenis en identiteit van deze mannelijke zoon voor veel bijbelverklaarders nog niet echt duidelijk. Maar al het verborgene betreffende de eindtijd zal op Gods eigen tijd wordt geopenbaard (Dan. 12:4,9). Dit zien we eigenlijk ook in Ex. 2 terug. Want de zeven dochters van Rehuël kenden Mozes in eerste instantie wél als degene die hen had verlost van de kwade herders, doch zijn ware afkomst en hoge positie kenden zij nog niet (Ex. 2:19). Zo kent eveneens de Bruid nog niet ten volle de ware gedaante van Jezus. Dat kan pas nadat zij dwars door het volle kruisproces is gevoerd. Tevens speelt daarbij, dat de zinsnede *“Ik ben een vreemdeling geworden in een vreemd land”* door Mozes werd geuit en derhalve rechtstreeks op hem betrekking kan hebben. Zoals Jezus overigens niet werd gekend en herkend door zijn landgenoten.

‘kennen’

Ex. 2:23-25 – *“En het geschiedde na vele dezer dagen, als de koning van Egypte gestorven was, dat de kinderen Israëls zuchtten en schreeuwden over den dienst; en hun gekrijt over hun dienst kwam op tot God. En God hoorde hun gekerm, en God gedacht aan Zijn verbond met Abraham, met Izak, en met Jakob. En God zag de kinderen Israëls aan, en God kende hen.”* We lezen nu voor het eerst in Exodus, dat Israël tot God ging roepen. Het volk zuchtte onder ellendige slavernij en smeekte Hem wanhopig om hen te verlossen. En, met nadruk op het voegwoordje ‘en’, Hij hoorde en verhoorde hen. Zijn genade kwam volop tot uitdrukking. Eerder kwam dit reeds aan de orde. Israëls besef van totale afhankelijkheid van God was de sleutel. God gedacht aan Zijn verbond met en beloften aan Abraham, Izaäk en Jakob. Hij zou hen uitleiden, redden, verlossen en tot Zijn volk aannemen (m.a.w. een relatie!), hetgeen tevens bewaring, voeding, verzorging en dagelijkse leiding impliceerde (Ex. 3:7-8,10; 6:3-7). Hoe zou God ook anders dan getrouw kunnen zijn aan Zijn beloften.

2 Cor. 1:20 – *“Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons.”*

2 Tim. 2:13 – *“Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelf niet verloochenen”*

1 Thess. 5:24 – *“Hij, Die u roept, is getrouw, Die het ook doen zal.”*

God is trouw. Daar kan niemand omheen. Hij gedacht aan Zijn beloften aan de aartsvaders om Israël op te bouwen tot een grote natie en Hij verlost hen uit hun verdrukkingen. Zo gedenkt hij ook ons, die nu eveneens in zware tijden leven en ook nog meer verdrukkingen zullen moeten ervaren. Joh. 15:19-20 – *“Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld. Gedenk des woords, dat Ik u gezegd heb: Een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij Mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren.”*

Er is ook voor ons profetische bemoeding. God zal ons niet verlaten en bepaalt de grenzen van de beproevingen. Hij houdt alles in Zijn sterke hand.

Joh. 16:33 – *“Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen.”*

1 Cor. 10:13 – *“Ulieden heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke; doch God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen.”*

We lezen net in Ex. 2:23-25, dat Israël kermde en schreeuwde tot God en dat Hij daarop reageerde en hen tegemoet kwam. Dit is in feite een geweldige sleutel om Zijn hart te verstaan! God verlangt niet dat wij ons éerst bekeren en de zonde nalaten. Neen, Hij verlangt dat wij Hem nodig hebben, dat wij smeken om Zijn hulp en ons van Hem totaal afhankelijk voelen. Immers, de persoon die smeekt om uit zondeslavernij bevrijd te worden, die heeft zich eigenlijk al bekeerd. En als die persoon dan overvloed van genade ontvangt, zal diepe dankbaarheid uitwerken, dat de zonde de aantrekkingskracht verliest.

Ex. 2:25 leest *“En God zag de kinderen Israëls aan, en God kende hen.”* Ook de betekenis van het hier gebruikte woord ‘kennen’ is bijzonder belangrijk. God ‘kende’ Zijn volk. En Hij verlangde zo, dat zij Hem ook zouden ‘kennen’. Maar uit het woordje ‘en’ begrijpen we dus, dat er verband is met hun gekerm en roepen tot God. Toén ‘kende’ Hij hen. Hij ‘kende’ hen toen zij zich naar Hem uitstrekten en Hem zochten voor hulp en bevrijding.

‘Kennen’ is zo belangrijk in de relatie tussen God en Zijn volk. Het elkaar wederzijds leren kennen. Hier gaat het om in elke relatie. Elkaar leren kennen! Ook in het aardse huwelijk! Het hier in de Hebreeuwse grondtekst gebruikte woord voor *“kennen”*, is niet het gebruikelijke woord voor *“kennen”*, namelijk *“hikier”* (הִכִּיר). Dat betekent *“bekend zijn met”* en is ook zo ongeveer de betekenis van het Nederlandse woord ‘kennen’.

Het hier wél gebruikte woord, namelijk *“jada”* (יָדָע), betekent letterlijk *“weten”*, maar dan in de zin van *“leren kennen, begrijpen, waarnemen en zien, zich op de hoogte stellen, onderscheiden, kennis hebben van, ervaren, beschouwen, herkennen, erkennen”*. De rode draad in al deze betekenissen is, dat het moeite, inspanning en toewijding vergt om de ander te leren kennen. Om te ‘weten’. God wijdde Zich toe om Zijn volk écht te kennen, toen Hem was gebleken dat zij Hem echt nodig hadden en Zijn drijfveer was ware liefde. Want God is Liefde! Als wij God en Zijn karakter óók willen leren kennen, dan zullen wij ons eveneens moeten toewijden en inspannen en Hem liefhebben.

Hetzélfde *“jada”* (יָדָע) is ook het in de bijbel gebruikte woord voor sexuele gemeenschap tussen man en vrouw **in** hun huwelijk. In de Statenvertaling wordt dan over *“bekennen”* gesproken. Dit heeft ons véél te zeggen. Er moet een gezonde relatie zijn. Je man of vrouw leren kennen, gaat niet vanzelf. Er is toewijding en inspanning nodig. Gebaseerd op waarachtige liefde. Overigens is het ‘kennen’ van God beslist niet hetzelfde als het hebben van sexuele gemeenschap, de hemel beware ons, maar het feit dat hier hetzelfde woord wordt gebruikt, leert ons het een en ander.

1. God wil dat wij Hem (leren) kennen. Éénwording van geest is Zijn doel (1 Cor. 6:17; Hebr. 2:11). Paulus had dit begrepen (Fil. 3:7-11): *“Opdat ik Hem kenne....!”*. Het leren kennen van God vergt een smeken en roepen tot Hem om hulp, het vergt totale afhankelijkheid van Hem. Dit resulteert in verzoening en overgave aan Hem. En dáárna, op vurige liefde gebaseerd, bereidheid om Hem aan te hangen, geheiligd te worden en zich aan Hem toe te wijden.

2. Als wij van Hem afhankelijk zijn en ons naar Hem uitstrekken, leert God ons ‘kennen’. Dit uitte Israël in Egypte en toen gedacht Hij aan hen en ‘kende’ hen. God kent natuurlijk ieder mens. Maar tóch wil Hij ons graag op een andere manier leren ‘kennen’, nl. op het niveau van een gezonde relatie en niet op dat van een knecht die keihard werkt voor zijn baas. Neen, Hij wil met ons een vader/zoonrelatie. Een zoon doet graag vader’s wil! Matth. 7:21-23 – *“Niet een iegelijk, die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil Mijns Vaders, Die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!”*
 Matth. 25:10-13 – *“Als zij nu heengingen om te kopen, kwam de bruidegom; en die gereed waren, gingen met hem in tot de bruiloft, en de deur werd gesloten. Daarna kwamen ook de andere maagden, zeggende: Heer, heer, doe ons open! En hij, antwoordende, zeide: Voorwaar zeg ik u: Ik ken u niet. Zo waakt dan; want gij weet den dag niet, noch de ure, in dewelke de Zoon des mensen komen zal.”*
 Luk. 13:25-27 – *“Namelijk nadat de Heer des huizes zal opgestaan zijn, en de deur zal gesloten hebben, en gij zult beginnen buiten te staan, en aan de deur te kloppen, zeggende: Heere, Heere, doe ons open! en Hij zal antwoorden en tot u zeggen: Ik ken u niet, van waar gij zijt. Alsdan zult gij beginnen te zeggen: Wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken, en Gij hebt in onze straten geleerd. En Hij zal zeggen: Ik zeg u, Ik ken u niet, van waar gij zijt; wijkt van Mij af, alle gij werkers der ongerechtigheid!”*

Onze relatie met God, het wederzijdse ‘kennen’, wordt thans opgebouwd! De Gemeente kunnen we nú zien als Christus’ ondertrouwde Bruid. De huwelijksvoltrekking heeft nog niet plaats gevonden. Want de Bruid is nog niet gereed. Nu moet zij gereinigd en geheiligd worden en haar aanstaande Bruidegom leren ‘kennen’ (Efez. 5:26-27).

3. Indien mensen elkaar niet kénnen in de bijbelse betekenis, dan is sexuele gemeenschap niet toegestaan. Omdat wij niet bereid zijn ons voor altijd en blijvend aan elkaar toe te wijden en elkaar echt te leren kennen, hetgeen tot uitdrukking wordt gebracht door het huwelijksverbond. Daarom is voorhuwelijksse sex bij God niet toegestaan. Voor onwettige sexuele gemeenschap gebruikt de bijbel vaak de uitdrukking: *“hij lag bij haar”* en af en toe ook *“hij ging tot haar in”* (Gen. 16:4; 19:33; 34:2; 38:2; Rich. 16:1; 2 Sam. 13:14; Ezech. 23:44). De vleselijke lusten werden wel bevredigd, maar er was geen sprake van elkaar ‘kennen’. De bijbel noemt dit hoererij.

4. God wil dat we elkaar in het aardse huwelijk leren ‘kennen’. Man en vrouw stellen zich op élk gebied volkomen open voor elkaar. Geestelijk, emotioneel én lichamelijk. Dat vergt totale geestelijke overgave aan elkaar, grote inspanning en toewijding, en liefde. Paulus zei in Efez. 5:22-32, dat het huwelijk tussen man en vrouw een groot geheim is. Niet iedereen zal zómaar dat grote geheim kunnen ontsluiten. Efez. 5:31-32 – *“Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen tot een vlees wezen. Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente.”*
 Als hij in relatie tot het menselijk huwelijk in Efez. 5:31 éérs de instelling van het eerste huwelijk door God de Vader in Gen. 2:18-24 aanhaalt, daarna van een grote verborgenheid spreekt en daarbij wijst op Christus en de Gemeente, dan impliceert dat o.a. dat het

hier verborgen kennis betreft, welke het menselijk huwelijk kan maken tot wat het moet zijn in Gods ogen, namelijk zoals het hemelse huwelijk tussen Jezus en Zijn Bruid, de Gemeente. Als wij het voorbeeld van toewijding tussen Jezus en Zijn Bruid navolgen, zullen wij ook Jezus beter leren kennen. Het huwelijk is in die zin een leerschool.

De verborgenheid van het huwelijk waar Paulus over spreekt, slaat niet op de sexuele eenwording van man en vrouw, maar op hun geestelijke éénwording naar het voorbeeld van Christus en Zijn Bruid.

En sedert Paulus van God de openbaring ontving, dat het aardse huwelijk als voorbeeld het hemelse huwelijk heeft, is niet dit feit de enkele verborgenheid meer. Die betreft nu de geestelijke waarheden die bouwstenen voor ons huwelijk zijn.

Het navolgen van Jezus' eigen huwelijksvoorbeeld heeft, zoals gezegd tot gevolg, dat wij God béter leren kennen. Wij leren Zijn hart en raadsplan beter kennen. Paulus zelf onderkende de noodzaak om Jezus beter te leren kennen (Fil. 3:7-14).

Maar om deze kennis te verkrijgen en te verstaan, moet men wedergeboren zijn met de bereidheid om het Woord lief te hebben en te bewaren en Jezus te volgen. De natuurlijke mens kan nu eenmaal de dingen die van God zijn, niet begrijpen, en daarom ook de goddelijke instelling van het huwelijk niet (1 Cor. 2:14).

God verlangt dat wij Hem leren kennen, zodat Hij met ons een gezonde relatie kan hebben. Hij verlangt om geestelijk één met ons te worden, omdat wij niet alleen zijn geschapen uit aarde, maar ook uit Zijn Geest, Die Hij in Adam blies (Gen. 2:7). Hij verlangt naar harmonie met Zijn schepselen en naar herstel van het in zonde gevallen mensdom, waarvoor Hij Zijn Zoon, de Tweede Adam en de Laatste Mens, prijs gaf om de kruisdood te ondergaan. Het grote belang mogen we in het christelijke huwelijk ontdekken, indien we bereid zijn om ons te richten naar het hemelse voorbeeld.

Helaas is ons 'kennen' nu nog onvolmaakt. Maar straks zullen wij de hemelse volheid van het 'kennen' mogen ervaren. Van de Heer en van elkaar. 1 Cor. 13:12 – *“Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben.”*

Geliefde broeders en zusters, in het volgende deel van deze studie zal ik het thema van 'kennen' vervolgen. Moge de Here Jezus u en mij overvloedig zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)